

hører. Lad ogsaa være, at vi fra andre Standpunkter kunne finde, at et og andet manglede — og der ogsaa kunde være et og andet, vi ikke vare enige med ham i —, saa forekommer det mig dog, at naar en Debat som denne skal indledes her i Tinget, da var denne Indledning i hele sit Anlæg af den Art, at der ikke er noget for os, der staa mere eller mindre paa andre Sider, at beklage os over. Finde vi Mangler deri, kunne vi supplere det, og finde vi noget urigtigt, kunne vi jo lægge an paa at rette dette.

Jeg vil nu dog knytte forskellige Bemærkninger til den ærede Ordførers Foredrag, og jeg vil tage det først, som jeg tror den ærede Ordfører tog sidst, nemlig hans Udtalelser om Folketingsparlamentarismen, der undertiden benyttes som Slagord. Jeg vil nemlig advare det ærede Flertal imod alt for stærkt at pointere Kravet om Folketingsparlamentarisme, selv om jeg — hvad jeg allerede vil sige i dette Øjeblik — vil stemme for Forslaget til Beslutning uforandret, som det foreligger fra Flertallets Side. Naar jeg vil udtale en Advarsel i denne Henseende, er det, fordi jeg ser lidt ud i Fremtiden og tænker mig den Dag, da der sidder et Flertal i dette Ting, der ogsaa vil hævde Parlamentarismen, men hævde den ud fra en Opfattelse og en Fremgangsmaade, der er en ganske anden end den, det nuværende Flertal har lagt for Dagen, saa længe det har behersket dette Ting. Jeg vil saaledes minde om en Udtalelse, der faldt her i Salen den 28. Oktober 1897 fra det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad). Han udtaler den Opfattelse, at provisoriske Love kunne lovlig udstedes her i Tinget, og naar deres Udstedelse billiges af den almindelige Valgret, ere de efter hans Mening fuldstændig berettigede. Dette udvikler han meget udførligt ved den paagældende Lejlighed, og det er udviklet udførligt i de Organer, som repræsentere det Parti, det ærede Medlem tilhører. Men det er altsammen ud fra den Betragtning at tilsidesætte det andet Ting. Nu har det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som jeg senere skal komme til, ogsaa udtalt sig paa en saadan Maade, at det er klart, at han under en parlamentarisk Kamp ogsaa vil være blandt dem, der ville tilsidesætte Hensynet til det andet Ting. Derfor mener jeg, det er paa Tide allerede nu at tænke paa den Dag, som en Gang kan komme, da de Herrer beherske denne Sal som et Flertal, og

saa tror jeg, at det nuværende Flertal, som til den Tid vilde være reduceret til et Mindretal, af og til, maaske noget for meget, vil komme til at høre sine Udtalelser til Fordel for Folketingsparlamentarismen, som det saa stærkt har hævdet i vore Dage. Nu skal jeg i øvrigt erkende — det er noget, jeg ganske særlig ønsker at slaa fast —, at den ærede Ordfører talte meget hensynsfuldt om Samarbejdet med det andet Ting. Han udtalte sin Glæde over, at dette Samarbejde havde fundet Sted i de forløbne 7 Aar siden Systemskiftet, og han udtalte — det staaer Spalte 55 —: Dette Samarbejde skulde gerne vedvare. Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) talte, da han i Forgaars havde Ordet, ganske i samme Retning. Jeg vil sige, at der derfor jo ikke er noget særlig at beklage sig over. Jeg ønsker jo ogsaa at slaa fast, at hvad der i vore Dage saavel fra dette Tings Flertals Side som fra Regeringens Side er gennemført i de forløbne 7 Aar siden Systemskiftet, er jo ogsaa alt gennemført i Samarbejde med det andet Ting. Der har været en enkelt Lejlighed, hvor man viftede noget med en Art Forfatningskamp, der fremsattes noget, der ikke kunde opfattes som andet end en Trusel om en Landstingsopløsning, hvis man ikke fra dette Tings Flertals og Regeringens Side fik sin Villie, noget, som jeg ansaa for aldeles urigtigt, og det er et mørkt Punkt efter min Mening, men den Skygge, der faldt ud over os ved den Lejlighed, har fjernet sig, Samarbejdets Lys er kastet hen over det, det har ingen Virkning faaet, og jeg vil derfor ikke fordybe mig særlig deri. Jeg ønsker kun at slaa dette fast, at Parlamentarismen, saaledes som den er anvendt siden Systemskiftet, har haft til Følge, at der har været opretholdt et Samarbejde med det andet Ting. Dette er for mig af den allerstørste Betydning. Det, vi led under i Firsernes Kampe, var, at Samarbejde ikke fandt Sted. Den Gang førtes der til Tider en anden Tale fra Folketingsflertallets Side, en Tale, der desværre ikke afviger særligt fra den Tale, som Socialdemokratiet fører nu. Men det gøre vi vel bedst i at strø Sand paa, i alt Fald indtil videre.

Men naar jeg derfor udtaler denne Anerkendelse af Flertallets og Regeringens Holdning efter Systemskiftet, vil jeg samtidig udtale, at jeg agter ikke at stemme for den Ændring til Forslaget til Beslutning, for hvilken det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) er anmeldt som Ordfører, og for hvilken